

Движение "НАРОДЕН ЮМРУК"

ЗА ЗАЩИТА НА ПЕНСИОНЕРИ, БЕЗРАБОТНИ И СОЦИАЛНО СЛАБИ ГРАЖДАНИ

Национален съвет

София-1784, тел.884-82-78;

Изх.№ 003/ 01.03.2013

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА РЕСПУБЛИКАТА
Мъж. Вх. № 22 - 00 - 17
Получено на... 01.03.2013 г.

До Росен Плевнелиев
Президент на Република България

ОТВОРЕНО ПИСМО

Относно: *възможност за замяна на управление на партиите
с управление на гражданите*

Уважаеми г-н Президент,

Вашата инициатива за формиране на *обществен съвет* към Президентството естествено е насочена да бъде отдушник на мащабното народно недоволство. Формирането на такива обществени съвети е известна практика, както е известна и тяхната *безполезност*. Основната причина е, че те се формират отгоре и включените в тях членове *нямат легитимни пълномощия* да представляват масата граждани.

За да се избегнат обвиненията за нелегитимност в състава на такъв съвет се включват представители на няколко юридически лица с нестопанска цел. Тъй като всяко от тях е с нищожна членска маса и собствени интереси и виждания, събиранията на такива съвети се превръщат в безполезна говорилня.

В това отношение е показателен опитът на г-жа *Масларова* като министър на труда и социалната политика да формира такъв съвет към министерството, който да представлява пенсионерите в преговорите за удовлетворяване на исканията на протестиращите пенсионери. По стечание на обстоятелствата поемахме отговорността за провеждане на протестите и бързо се разбра, че за преговори с Правителството и Народното събрание пенсионерите *нямат единна организация*, която да представлява техните интереси и осъществява взаимодействията с държавната и местна власти.

Това ни принуди на 08.01.2007г- да внесем в МТСП проект на *Закон за пенсионерите и тяхната съсловна организация*. Проектът предвижда единна национална организация на пенсионерите с първични организации по местоживееще и структури на по-висшите равнища, а също така регламентира взаимодействията между местната и държавни власти с пенсионерските организации. Въпреки многократните остри настоявания на всички правителствени равнища за довеждане на проекта до обсъждане и приемане на този закон, защитата на властта срещу него бе глуха. Проектът бе внесен до Министър –председателя Б. Борисов и до МТСП още на втория ден от встъпването им в длъжност. Зам. министър Митрева прояви интерес, проектът бе качен на сайта на МТСП за обсъждане и само след 24 часа бе свален.

Практиката от последните 23 години показва, че управляващите са в глуха защита срещу предложението, за урегулиране на взаимоотношенията с гражданите. Зад приказките за гражданско общество се разбират *хиляди юридически лица* с нестопанска цел, всяко такова сдружение с нищожен брой членове и нулев потенциал да окаже въздействие върху дейността на държавната и местната власт. За да се създаде разчленяване на различните

съсловни и производствени групи и се създадат конфликти между тях упорито се избягва приемането на закон за съсловните организации и закон за браншовите организации.

Тази обстановка позволява разцвет на корупцията в държавната и местна власти, приемането на решения и провеждане на политика, в угода на лични и корпоративни интереси и при грубо нарушаване на интересите на мнозинството граждани. Осъзнаването на този факт е в основата на надигналата се протестна вълна и хората воюват за **контрол върху системата власт и реализиране на фундаменталното им право за непосредствено осъществяване на участие в подготовката и приемане на решения и контрола за тяхното изпълнение**.

Постановката в Чл. 1 на Конституцията, че "Цялата държавна власт произтича от народа. Тя се осъществява от него непосредствено..." не определя, че това непосредствено става чрез политически партии. Същевременно, Конституцията определя политическите партии като единствените субекти, които да формират органите на властта. Това в условията на инфантилност на обществознанието позволи партиите, вкопали се във властта, да се превърнат в котерии, без ясни, често едни и същи идеологии, действащи за постигане на свои користни цели. Естественият резултат е **остратата обществена реакция срещу тях**.

И така, възниква въпросът за управление на държавата от гражданите без партии, **пряко от гражданите**. Това трябва да го призаем го няма почти никъде (едно изключение може би е Швейцария). Всяко управленско решение е свързано с определено знание и на негова основа – проект за бъдещи действия. Възраженията срещу управлението на държавата от гражданите е, че те не са достатъчно грамотни да взимат важни решения. Това в никаква степен би било вярно, ако система за избор на представители в органите на властта позволяваща тяхната селекция по равнището на тяхната компетентност. Фактите от 23 години показват, че компетентността на отделните народни представители и общински съветници не е качество, което има значение при техния избор. Що се отнася до подкрепата на избирателите за няколкото въртящи се във властта партии, то **тя не е на идеологическа основа**, защото съществени разлики в идеологиите няма, а е резултат на **политическа запалянковщина**. Резултатите от това управление са **доходи** на мнозинството от гражданите в България **значително под необходимите за тяхното физическо оцеляване**. За тях **България е политическа душегубка** и инстинкът за самосъхранение ги кара **да я напускат** или в **отчаяние да протестират**. Естествено в тези протести да е искането за отстраняването от участие в управлението на държавата на всички, които са я управлявали от 1989 г.

Има ли изход от тази изглеждаща задънена управленска улица? Има и той е, в натрупан полезен, но бързо и умишлено забравен наш, български опит на активно участие на населението в подготовката и взимане на управленски решения и контрол за тяхното изпълнение. На базата на този опит изходът е в създаване на **организационни възможности** на гражданите за такова участие.

Тези възможности са чрез **национална организация на избирателите**. Нейното базово равнище е **избирателната секция по местоживееще**. Това е общност от няколкостотин граждани, живеещи на обща територия с местни и държавни проблеми. На тяхно **общо събрание** те могат да обсъждат тези проблеми, да предлагат и взимат решения. Естествено, в рамките на тази общност може да съществуват партийни групи на различни партии и те да водят както самостоятелен организационен живот, така и да участват в разнообразните мероприятия на избирателната секция, включително и политическите дискусии.

Няколко избирателни секции образуват **мандатен район**. При **мажоритарни избори** той се представя в съответния орган от **един представител**. Задачата пред

организацията на избирателите от района е да го изберат и той да е достатъчно компетентен и да представлява и защитава интересите на своите избиратели. Може ли той да е и представител на някаква партия. Естествено че може, ако неговите идеологически позиции се подкрепят от мнозинството избиратели. За да се подбере и избере такъв представител е необходим съответен процес. Такъв може да бъде *избор в три тура*. На *първия тур* се регистрират практически *неограничен брой кандидати*, както по предложение на различни групи, така и изявили лично желание. На практика това в редица случаи са т.н. *първични избори*. По резултатите от него, ако никой не е събрал $50\% + 1$ от общия брой регистрирани избиратели, се формира списък от 3 – 5 кандидати за *втория тур*. Ако по резултатите от него никой не е събрал $50\% + 1$ от общия брой регистрирани избиратели, се провежда *трети тур* между двамата с повече гласове. За избран е победителят в третия тур.

Естествено, тека избраният кандидат е конкретен представител на конкретни избиратели и коректно трябва да представлява техните интереси, предложения и искания в съответния орган на властта. В случаите, когато той ги представя *некоректно, отзоваването* му е въпрос на елементарни процедури.

Ще провежда ли правилната политика Народно събрание, формирано на този принцип. Няма съмнение, че то ще провежда правилна политика по отношение на интересите на мнозинството от българските граждани и на България като държава, но тя може да не е правилна по отношение на интересите на други държави, чужди компании и техни български агенти.

Естествено, организирането на гражданите по местоживееще позволява решаването и на редица други важни проблеми от тяхен общ интерес, проблеми, които отделният гражданин не може да реши. Част от тези проблеми са взаимоотношенията с масовите услуги – търговски, административни, транспортни, битови, здравни и пр.

Подробно за узаконяване на тази *Национална организация на избирателите* (НОИз) ще намерите в нашия меморандум до Вас (Вх.№ 09-00-6/22-02.2013).

Както изглежда няма да предложите провеждане на референдум за включване на предложените допълнения към Конституцията. Тогава, ако този проект намира Вашата подкрепа, назначеното от Вас *служебно правителство* може да приеме *постановление за действия по формирането на споменатата (НОИз), като по този начин ще могат да бъдат изльзвани легитимни представители на гражданите за преговори с представителните органи на властта и за осъществяване на обществен контрол върху тяхната дейност*.

При проявени от Вас интерес и желание сме готови да окажем съдействие при разработването на нормативната уредба и нейната практическа реализация.

Председател:

